

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 18536

гр. София, 14.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
закрито заседание на 14.05.2026 г. в следния състав:

като разглежда дело номер **5454** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Г. А. Д. от [населено място], чрез адв. С. К., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ / № G. - 2575264/28.04.2026 г. на младши автоконтрольор към отдел "Пътна полиция" към СДВР, с която на Г. А. Д. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з/гг от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Жалбоподателят поддържа, че допуснатото предварително изпълнение на наложената със ЗППАМ № G. - 2575264/28.04.2026 г. е постановено в противоречие с материалноправните разпоредби, при несъответствие с целта на закона и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, поради което счита същата за незаконосъобразна. Навеждат се доводи, че заповедта не е издадена от компетентен орган. Излагат се съмнения и за авторството на ЗППАМ, АУАН и други документи, които са подписани от младши автоконтрольор К. Л. Д.. Твърди се още, че на същата дата – 28.04.2026 г., непосредствено след извършената проверка, Д. е подновил задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобила, за което представя справка за платена застраховка за товарен автомобил И. 35 Ц 15 с рег.номер РА2547МЕ, с валидност от 11:10 часа. С оглед изложеното се прави искане за спиране на предварителното изпълнение на обжалваната заповед, както и се претендират направените по делото разноски.

Ответната страна не изразява становище по искането. От представените доказателства, съдът намира за установено следното:

От Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № G. - 2575264/28.04.2026 г. на младши автоконтрольор към отдел "Пътна полиция" към СДВР се

установява, че на основание чл. 171, т. 1, б. з)гг) ЗДвП е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 140, ал. 1, пр. 1 ЗДвП, до решаване на въпроса, но не повече от 6 месеца за това, че на 28.04.2026г. около 09:00ч. в [населено място], бул. Ц. шосе, с посока на движение от ул. Патриарх Г. към ул. Д. Г., управлява товарен автомобил И. 35 Ц 15 с рег.номер РА2547МЕ, като управлява нерегистрирано по надлежния ред МПС, собственост на фирма „ВЕРДЕ ВИВО БОТАНИЯ“ ООД с Б.[ЕИК], като водача е законен представител на фирмата, последното е с прекратена регистрация на 24.02.2026 г. поради липса на задължителна застраховка "Гражданска отговорност".

По делото е приложен АУАН Серия ГА № 4562308 /28.04.2026 г. Установява се, че същият е съставен на жалбоподателя за нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. 1 ЗДвП, като е иззето СУМПС, 2 бр. регистрационни табели, СРМПС.

От представените по делото доказателства се установява, че на 28.04.2026 г. е сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" за МПС с рег. [рег.номер на МПС] .

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното: Съгласно чл. 171, ал. 1, б. з)гг) ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, предвижда прилагането на ПАМ- временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, извън случаите по букви "а" – "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5.

Принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1 ЗДвП се прилага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица, съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП, като налагането на ПАМ се извършва чрез отнемане на документите по чл. 165, ал. 2, т. 1 и чл. 166, ал. 2, т. 1, както и отнемане на табели с регистрационен номер по чл. 165, ал. 2, т. 2 / чл. 172, ал. 2, т. 3 ЗДвП/. В случая мярката е приложена с издаването на ЗППАМ.

Съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП обжалването на заповедите по чл. 172, ал. 1 се извършва по реда на АПК, а съгласно ал. 6 на чл. 172 ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

Искането за спиране на предварително изпълнение на наложената със заповед № Г. - 2575264/28.04.2026 г. на младши автоконтрольор към отдел "Пътна полиция" към СДВР, принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з) гг) ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДвП, до решаване на въпроса, но не повече от 6 месеца, е допустимо.

По същество е и основателно.

Предварителното изпълнение на заповедта е по силата на закона/чл. 172, ал. 6 ЗДвП/, поради което приложим е редът на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Съгласно чл. 166, ал. 2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Съгласно чл. 172, ал. 6 ЗДвП законодателят е допуснал предварително изпълнение на заповедта при презумиране наличието на важни обществени интереси, които трябва да бъдат защитени.

В хипотезата на специална законова норма, допускаща предварително изпълнение на административния акт, административният орган е освободен от задължението си да обосновава някоя от материално правните предпоставки на чл. 60 от АПК – те се презюмират, като се приема, че обществения интерес е надделяващ. Законодателят е предвидил в чл. 166, ал. 2 от АПК кои са предпоставките да се иска спиране на предварителното изпълнение по издадена и обжалвана заповед – причиняване на оспорващия на значителна или трудно поправима вреда - имуществена или неимуществена вреда, което следва да е достатъчно вероятно. При прилагането на цитираната норма трябва да се прецени дали защитата на частния интерес може да бъде противопоставима на обществения интерес и да го преодолява, като в тежест на молителя е да докаже причинно-следствената връзка между изпълнението на обжалвания индивидуален административен акт и настъпването на значителни или трудно поправими вреди, противопоставими на обществения интерес.

За значителни се преценяват вреди, които имат определено материално изражение, а като трудно поправими – вреди, които ограничават/засягат основни права и/или ценности. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя.

В конкретния случай жалбоподателят поддържа, че са налице предпоставки за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, като сочи настъпването на нови обстоятелства, изразяващи се в подновяване на застраховката в рамките на същия ден, в който е била извършена полицейската проверка.

Спирането на изпълнението на обжалвания административен акт е вид обезпечаване на жалбата срещу него.

Във всички случаи съдът дължи преценка и за спазване на императивното изискване за съразмерност по чл. 6 АПК.

Принудителните административни мерки, каквато по дефиниция и по съдържание е и приложената мярка по чл. 171, т. 1, буква з)гг) ЗДвП, са форма на държавна принуда, налагащи неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Правният резултат, който законът цели с прилагането на ПАМ по чл. 171, т. 1 ЗДвП, е осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на нарушенията.

Разпоредбите на чл. 6, ал. 1 и ал. 5 АПК регламентират като проявление на принципа за съразмерност задължение за административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Това от една страна гарантира осъществяването на преследваната от закона цел без да се надхвърля необходимото за нейното постигане, а от друга – прилагането на ограничителните мерки да се основава изключително на личното поведение на лицето.

Представените по делото доказателства не обосновават необходимост от налагане на ограничението за постигане на предвидена в закона цел.

Съдът намира, че в случая е налице основание за спиране на предварителното изпълнение на наложената ПАМ, предвид представените доказателства. Предварителното изпълнение на оспорената ПАМ би довело до значителни и труднопоправими вреди.

По делото са представени разпечатка от: застрахователна полица № BG/22/126001461156. Видно от доказателствата, искането за спиране на предварителното изпълнение е подкрепено и с доказателства за наличието на нови обстоятелства по смисъла на чл. 166, ал. 2, изр. 2 АПК, а именно – служебно възстановяване на регистрацията на автомобила. Визираните последици представляват значителни вреди, а обстоятелствата, на които се позовава молителят в искането си, са нови по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК.

Налице е и нарушаване на разпоредбата на чл. 6 от АПК, прокламираща принципа за съразмерност при упражняване на правомощията на администрацията. При установените факти по преписката неясно и необосновано остава как наложената ПАМ по временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя би изпълнила типичните за всяка ПАМ превантивни или преустановителни цели и функции.

Във връзка с гореизложеното съдът намира, че по делото не са доказани наличието на предпоставки за допускане на предварителното изпълнение, поради и което са налице предпоставките да бъде отменено принудителното изпълнение на процесната заповед. С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани, но са представени надлежни доказателства за присъждането им, поради което съдът не дължи присъждането им.

Воден от горното и на основание чл. 60, ал. 5 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № G. - 2575264/28.04.2026 г. на младши автоконтрольор към отдел "Пътна полиция" към СДВР, с която на Г. А. Д. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з/гг от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд на Р България в 7-дневен срок от съобщаването му.